

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 26. De Christi molestijs in itinere ex horto ad domum Annæ. & quæ
in ea euenerint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

MEDITATIO XXVI.

DE IIS QVAE CHRISTVS
Dominus ab horto vsq; ad Anna
domum, in ea pertu-
lerit.

PUNCTVM I.

ILITES ergo cum suo Tri-
buno & ceteris Iudaeorum
ministris, qui Christum co-
prehenderant, a adduxerunt
eum ad Annam primum et al-
enim sacer Caipha qui erat
Pontifex anni illius.

a Ioan. 18. 13.

I.

PERPENDENDI hic sunt labores Christi
Domini, in prolixo illo itinere. Nam PR I-
M V M graues sustinuit dolores, eò quod ini-
mici illi crudeliter illum tractarent, trahen-
tes funibus, percutientes & impellentes, vt
festinaret, & quasi curreret: qui propterea im-
pegerit, ac etiam (vt in huiusmodi casibus e-
uenire solet iis, qui ligati à comprehensori-
bus trahuntur) aliquando ceciderit. Memine-
rit ipse nunc postremæ ascensionis suæ in Hie-
rusalem, cum b discipulos suos praece-
deret, vt si-
gnificaret animi sui alacritatem & prompti-
tudinem ad patiendum. O dulcissime I E S V,
quàm celeriter ire coges, à tuis hostibus

b Mar. 10. 32
Supra Me-
dit. 2.

rapt.

rapratus; sed multò magis à tua charitate, quæ
ad eis potestatem facit! O quantum interest,
inceder hunc & illum comitatum! vbi nunc sunt
illi discipuli, qui tunc comitabantur? non po-
terant ad eò concitatum gressum sequi; & pro-
pterea te deseruerunt! Ne, quæso, patiaris Do-
mine, vt à te alacriter sequendo ego desistam,
etiamsi sint magni subeundi dolores.

DEINDE, quam fuerit defatigatum ipsum
Christi Domini delicatum corpus, ob sudor è
sanguineum! credi etiam potest, poros recens
fuisse apertos, sudoremq; fluxisse ob nimiam
festinationem, quam hostes vrgebant, si non
sanguineum, at ex anxietate multum debili-
tatem. Transiens quoq; Torrentem Cedron
impegerit fortè ad eius lapides, *cibers non* c Psal. 109.
aquas eius, sed *torrentis* amaritudinum & de- 7.
fatigationum quæ cor eius transfigebant. O
corpus sanctissimum, gratias tibi ob tantam in
hoc itinere defatigationem! O pedes sacratis-
simi, gloriam vobis tribuo ob festinos gressus,
quibus hoc iter confecistis! Nunc, bone IESV,
incipiunt pedes tui poenas luere peccatorum,
quæ pedes ad malum festinantes admiserunt.
Contine quæso meos ab huiusmodi gressibus,
vrge verò, vt currant ad bonum.

IN SIGNEM præterea in eodè itinere sustinu-
it ignominiam, dū tanquã latro aliquis ligat^o &
tanto strepitu & clamorib^o duceretur: præci-
pue enim in ipso Ciuitatis ingressu credendi
sunt illi ministri altioribus clamorib^o vsi, ia-
ctantes insolentissimè prædam quã cœpissent.

O mi

II.

III.

d Mat. 21. 9.

Omi Redemptor, quam distat ingressus hie tuus in Ierusalem ab eo, quem proximè fecisti! Nam tunc plurimi palmarum ramos in manibus gestabant, tuæ victoriæ symbolum; nunc gladios hi ministri gestant & lanceas, in signum victoriæ suæ; Tunc omnes vocem extollebant in tuas laudes dicentes: *d Benedictus qui venit in nomine Domini*: nunc magnis clamoribus irrident, milleque afficiunt iniuriis & blasphemis; Tunc *vestimenta sua & arborum ramos sternebant in via* honoris gratia, ut iumentum, cui infidebas, ea calcaret: nunc te ipsum per vestē & funem peditem trahunt, & veluti raptant. O hominum in Deum suum mutabilitatem! O Dei patientiam in talibus hominibus tolerandis! Libera me Domine ab inconstantia aded detestanda: & patientiam aded insignem concede, qua omni mutabilitate superior euadam.

IV.

DE M V M perpendam quo spiritu, & humilitatis ac patientiæ affectu, Christus Dominus iter illud pergerit, offerens æterno suo Patri charitate summa laboriosos gressus suos in satisfactionem nostrorum, quibus eundem offendimus. Ex quo affectus deducam gratitudinis, & imitationis, ut postea dicemus.

PUNCTVM II.

PONTIFEX ergo interrogauit IESUM de discipulis suis, & doctrina eius. a Ica. 18. 19.

I.

CONSIDERA primùm, quibus opprobriis & irrisionibus exceptus statim fuerit Christus Dominus, cum in Annæ domum est inductus: Nam eo conuenerant seniores, & Legisperiti, atque si ad eos spectaret de Christi doctrina iudicare, quem plebs tota ut prophetam habebat. Cumque omnes illi, hostes essent Christi, simulque periti, & versati in lege: statim atque viderunt Christum, eum cœperunt irridere & sublannare, exultantes, quod tandem vincitum & humiliatum cernerent, ut hinc intelligamus, scientiam, quæ inflat, initium dare irrisionibus Christi Domini, quæ pœna est peccati Adami, quod fuit ortum ex appetitu *b sciendi bonum & malum*, sicut Deus. b Gen. 3. 4. O Magister sapientissime, auctor & principium omnis scientiæ, cur sapientes aduersum te insurgunt, & totius scientiæ auctorem sublannant? Superbia mea huius insolentiæ est causa: & inflans scientia mea, tali indigebat curatione: ut videns eum, qui est ipsa sapientia, ita illudi, ab huius mundi sapientibus, gaudeam me ab eisdem humiliari, nec quicquam me moueant illorum deprauata iudicia. Da mihi, Domine, in sapientia humilitatem. Nam *c Sapientia humiliati* c Eccl. 11. 1.

II. *art. Meant.*

V

exal-

*exaltavit caput illius, & in medio magnatorum
confedere illum faciet.*

II.

DEINDE perpendenda est Pontificis & Seniorum illorum superbia, quæ cœperunt, Christum Dominum examinare, animo videlicet illum calumniandi. Ideoque interrogaverint proculdubio, quæ eius esset doctrina? num aliquid contra Moyſis legem docuisset? num è cœlo per revelationem eam habuisset? quot haberet discipulos? qui illi? & ubi iam essent? Quæ omnia demissè omnino mansueteque audiebat Christus, et. amfi pravam interrogantis intentionem optimè nosceret. Ex quo discam ad propriæ confusio- nis, Christi verò Domini compassionis affec- tionem peruenire; dum inter tot hostes & velut carnifices tanquam iudices sedentes, et tanquam reum stare video; illos cum insigni- bus Doctorum legis, ipsum verò, ligatis mani- bus, quasi malefactorem. O Doctor excellen- tissime, Doctor doctorum, & omnium gen- tium: cum 12. esses annorum, sedebas in me- dio Doctorum, audiens eos, & interrogans cum omnium stupore: nunc verè stas etiam in medio, audiens & respondens, sed omnibus te irridentibus & subsannantibus! sed si tua sapientia, quam tuis tunc responsis & inter- rogationibus ostendebas, admirationi fuit, non minùs miranda illa est, quam nunc mani- festas, dum ignominias toleras, quæ inde tibi proueniunt. O si mater tua sanctissima præ- sens nunc adesset! quæ illa animi sensu bene-

uolam

uolam suam querelam repeteret. *Fili, quid tibi fecisti sic? cur me sola relictâ, in medium horum Doctorem venisti, qui lupi sunt potius carniuori, quam pii Doctores. Verum idem tu nunc ei respondiſtes, quod tunc: in his qua Patris mei sunt, oportet me esse: Vult autem ille, hoc me nunc examen subire. Graciam tibi Redemptor amantissime, ob eam, quam Patri tuo praestas obedientiam; & ob humilitatem, quam eiusdem amore inter homines ostendis.*

PUNCTVM III.

RESPONDIT Pontifici IESVS: a Ego a Ioa. 18. 20.
palam locutus sum mundo: ego semper docui in Synagoga & in templo, quod omnes Iudaei conueniunt: & in occulto locutus sum nihil, ut in occulto maneret. Quid me interrogas? interroga eos, qui audierunt, quid locutus sim ipsis: ecce hi sciunt, qua dixerim ego.

I.

PERPENDENDVM hic primùm Christum etiam vincum & humiliatum, non tamen in hoc concilio ignauium aut timidum fuisse; sed magnam spiritus libertatem, quae ex sanctitate vitae, & veritate doctrinae procedebat, ostendisse: Conscientia enim, quae secum habet sanctitatem & veritatem, tanquam duo firmissima fulcra, libera est, & ad omne bonum animata, sine metu, sine contractione aliqua; etiam si

coram sapientibus & magnatibus mundi huius constituta sit. Quare meritò contendam, huiusmodi semper conscientiam, sanctamque libertatem habere; sicut Apostoli, ad sui Magistri imitationem, postea fecerunt.

18. 5. 29.

II.

DEINDE perpendenda est summa Christi Domini nostri prudentia, cum noluit in particulari respondere de sua doctrina, qualis illa esset; sciens, quàm ægrè laturi fuissent omnes illi Seniores veram de ea responsionem: sed eam in genere remisit ad eos, qui audiissent, quia securus aded erat de eius veritate & soliditate, ut suos ipsos hostes, qui aderant, eamque audierant, testes habere vellet. Et rem ipsam exitus comprobavit: nam omnes illi obmutuerunt; nec fuit qui vel minimum verbum in medium proferret, tanquam malè ab ipso prolatum. O doctrinæ Salvatoris nostri puritatem! quàm est vis tua potens, quæ non modò te tradentis generosam tribuis libertatem; sed os etiam obstruis inimici, qui te audit! concede mihi Domine, & Salvator mi lucem ad eam intelligendam; libertatem ad promulgandam & obedientiam ad exactè perfecteque exercendam.

III.

PERPENDAM tertid, Christum Dominum, & si de discipulis interrogatum, nihil tamen de eisdem respondisse: quod cum fugati elapsi essent, nec accusare eos voluerit, eorum imbecillitatem promulgando nec tunc de eorum

rum fidelitate potuerit gloriari: imò (vt quidam meditantur) quòd Iudas adesset, qui & pactam pecuniam; quæ ad Annam, vt soluere-
 tur, remissa erat, expectaret; & pro ipsius discipulo, etsi infelicissimo, agnosceretur; suaq;
 illa infausta præsentia multum Magistro detraheret: quod totum non parum ipsum Saluatorem cruciabat. O magister amantissime, ne quæso permittas me ab ea fidelitate degenerare, quam tibi vt fidelis discipulus debeo, *ne d coram Patre tuo & Angelis eius erubescas* me, eum esse, *confiteri*, Amen.

Ita Cyr. lib. 11. c. 37.

b Luc. 9. 26.

MEDITATIO XXVII.

DE ALAPA CHRISTO DATA,
 & eius ad Caipham missionem.

PUNCTVM I.

*N*VS abstens ministrorum dedit alapam IESU, dicens: sic respondens Pontifici?

Ioan. 18. 22.

PERCVSSIO & alapa hæc, fuit prima iniuria Christo, apud Annam Pontificem, ab eius ministris illata, adeoque insolens, vt S. Ioan. non putauerit silendam; sed singulariter exprimendam, quatuor habuit circumstantias.